

1.Sygn. akt VI GC 966/20

1.0.0.1.WYROK

1.0.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku, Wydział VI Gospodarczy

w składzie Przewodniczący Sędzia Andrzej Makówka

Protokolant stażysta Katarzyna Las

po rozpoznaniu 24 marca 2021 r. w Rybniku

na rozprawie, w postępowaniu uproszczonym

sprawy gospodarczej

z powództwa A. A.

przeciwko (...) sp. z o.o. w R.

2.o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki 6.105,76 zł (sześć tysięcy sto pięć złotych siedemdziesiąt sześć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 26 kwietnia 2019 r.;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki 180,52 zł (sto osiemdziesiąt złotych pięćdziesiąt dwa grosze) zwrotu kosztów postępowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku;
4. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia

Sygn. akt VI GC 966/20

UZASADNIENIE

Powódka A. A. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. w R. 6.776,87 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 26 kwietnia 2019 r. Dochodziła zapłaty przewoźnego.

Nakazem zapłaty z 16 marca 2020 r., uwzględniono powództwo.

W sprzeciwie pozwana uznała roszczenie co do należności głównej i odsetek do dnia uprawomocnienia się wyroku. Wniosła o rozłożenie zszadzonego świadczenia na 10 rat oraz o wzajemne zniesienie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka sprzeciwiła się rozłożeniu na raty zszadzonego świadczenia i nieobciążaniu pozwanej kosztami procesu.

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Nie stwierdzono przesłanek negatywnych uznania w zakresie przewoźnego do wysokości 6.105,76 zł i odsetek za opóźnienie w zapłacie tej należności. Pominięto dowód

z przesłuchania stron na okoliczność sytuacji majątkowej pozwanej zobrazowanej złożonymi: bilansem i rachunkiem zysków i strat pozwanej.

Oddalono wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania, gdyż zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 5 k.p.c. jest uprawnieniem a nie obowiązkiem sądu.

Sąd ustalił:

Powódka 11 grudnia 2019 r. wystawiła pozwanej notę odsetkową w kwocie 156 euro.

Dowód: nota odsetkowa k. 24

Sąd zważył.

Powódka wywodziła roszczenie z umowy przewozu. Przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy (art. 774 k.c.). Okoliczności faktyczne umowy przewozu zostały przyznane przez pozwaną. Dlatego powództwo w zakresie przewoźnego tj. 6.105,76 zł uwzględniono na podstawie wskazanego przepisu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu, zasądzając je od 26 kwietnia 2019 r.

W pozostałej części tj. 671,11 zł z odsetkami od 26 kwietnia 2019 r. powództwo oddalono. Powódka nie wyjaśniła w pozwie czego dotyczy ta kwota. Suma przewoźnego z trzech dołączonych do pozwu faktur stanowiła tylko 6.105,76 zł. Być może powódka przeliczyła wartość noty odsetkowej z 11 grudnia 2019 r. na złote i dodała ją do wartości roszczenia, ale z pozwu to nie wynikało. Niezależnie od tego nie wiadomo w jaki sposób wyliczono skapitalizowane odsetki i od jakich należności. W konsekwencji nie można było dokonać weryfikacji tego roszczenia. Dodatkowo odsetki w nocie odsetkowej wyliczono w walucie euro, a w myśl przepisu art. 358 § 1 k.c., to dłużnikowi przysługuje prawo wyboru waluty w jakiej spełni świadczenie, a nie wierzycielowi.

Pozwana na wypadek uwzględnienia powództwa wnosila o rozłożenie zasądzonej należności na 10 rat, z uwagi na trudną sytuację finansową i trwającą epidemię. Sama trudna sytuacja ekonomiczna strony nie jest wystarczająca do zastosowania dyspozycji przepisu art. 320 k.p.c. Jest to tylko jedna z okoliczności, które mają znaczenie dla oceny tego, czy występuje "szczególnie uzasadniony wypadek" w rozumieniu art. 320 k.p.c., nie jest to jednak okoliczność, która ex lege implikuje zastosowanie tej instytucji. Przeciwnie, zła sytuacja finansowa pozwanej powinna - co do zasady - przemawiać za odstąpieniem od rozłożenia świadczenia na raty, gdyż z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, iż zobowiązanie nie zostanie wykonane, a tylko odroczy uzyskanie przez wierzyciela tytułu egzekucyjnego ((...), wyrok s.apel. w S. z 2019.08.23, LEX nr (...)). Niezawiniona utrata płynności finansowej mogłaby stanowić szczególną okoliczność uzasadniająca rozłożenia zasadzonego świadczenia na raty. Pozwana jednak podanej okoliczności nie udowodniła. Z kolei z przedłożonych dokumentów obrazujących sytuację finansową pozwanej wynikało, że pozwana dysponowała środkami pieniężnymi pozwalającymi na zapłatę za przewozy wykonany przez powódkę. Mogła zatem wcześniej spełnić świadczenie powódki. Dodatkowo dochodzona pozwem wierzytelność stała się wymagalna w kwietniu 2019 r. i nie była zbyt wysoka. Pozwana dokonując drobnych ratałnych zapłat w okresie od powstania wierzytelności tj. przez 23 miesiące zaspokoila by powódkę w całości. Ponadto powódka spełniła świadczenie przewozu w lutym 2019 r. na długo przed rozpoczęciem epidemii. Wobec czego na mocy art. 320 k.p.c. nie uwzględniono wniosku o rozłożenie zasądzonej należności na raty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zad. 1 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Powódka wygrała sprawę w 90,10 %, a pozwana w 9,90 %, co skutkowało zasądzeniem na rzecz powódki kwoty 180,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, stanowiących różnicę kosztów poniesionych i należnych. Na łączne koszty złożyły się: 400 zł opłaty sądowej od pozwu, 1.800 zł wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – łącznie 2.217 zł. $2.217 \text{ zł} \times 90,10 \% = 1.997,52 \text{ zł}$ – koszty, które powinna ponieść pozwana, a poniosła 1.817 zł (17 zł + 1.800 zł).

W sprawie nie zachodziły szczególnie uzasadnione okoliczności, o których stanowi art. 102 k.p.c. Sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nie stanowi podstawy zwolnienia z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego (por. postanowienie SN z 8 grudnia 2011 r., IV CZ 111/11). Okoliczności: zwłoki kontrahentów w zapłatach oraz trwająca pandemia koronawirusa dotyczą całego obrotu gospodarczego, a nie wyłącznie pozwanej.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. wyrokowi zasądzającemu uznane roszczenie nadano rygor natychmiastowej wykonalności.